

Skrivet I Mitt Blod

Hel

Doften av ångest
Jag vet att orden smärtnar och jag vet att det gör ont
När lyckan i ditt glas blir för dyrt
När vänner blir demoner och demoner blir till vän
En genväg genom livet stegen styrt

En sanning föder hatet smärtnar tusen och en natt
Sårar djupt ditt inre gör dig vek
Du önskar allt det goda men blir ner tryckt när du hör
Av dom bättre är du dömd du är ett svek

Säg vad du ser
Säg vem du klär
Så mycket mer än ord som sägs
Jag vet att du är

Ditt samvete förnekar men din spegelbild är sann
Jag vet att det är ensamt där du går
Dina ögon talar sanning men hör gåtor från din mun
Doften utav ångest mot mig slår

Låt ilskan i ditt inre sväva ensamt mot sin död
Se barnet i din spegel den du klär
Se hoppet i dess ögon se viljan i dess själ
Förneka ej den människa som du är

Spikar i mitt hjärta
Är varje natt för evigt i en annan värld
Vem är den vise som med vetskap är så lärd
Vem är den hjälten som min oskuld tog till sin
Spikar i mitt hjärta jag ser elden är den min

Kom luft så kall ett hål ett fall
Så oförstörd jag ser min död
Nåt sliter en blodad tand
Nåt biter från min tomma hand

Gråter kom regn gör mig hel
Förlåter min ångest gör mig stel
Hatar allt ni tror jag är
Hånar den spegelbilden som jag klär

Mitt inre blöder min tanke är för rak
Allting var så enkelt men har tappat all min smak
Murar rasar samman stoftet kväver mig igen
Två världar två liv men vad kommer sen

Blivit tvingat till att älska en hand har blivit två
Varför fanns där ingen hjälte när mina händer var för små
Händer som höll mig ner någon som andas vill ha mer
Så naken utan vilja jag försvinner i det som sker

För evigt farväl
Jag har gått som i ett mörker har sökt ditt andetag
Är bedövd i mitt inre lånar timmar varje dag
Känner giftet som gör verkan det brinner som en eld
Men jag andas bara tomhet inför smärtan är jag ställd

Ser blodet i mig svartnar mina ögon söker svar
Mina tankar är som nålar det här är allt vad jag har kvar
Och jag som lovade hela världen mina dikter mina brev
Mitt inre skriker hjälplöst rena själen ut och lev

Jag brinner jag drunknar
Så ensam i mörkret som ett slukande hav
En tomhet så hjälplös
Så ensam mot en väntade grav

Jag ser genom dimman ser blodet på min arm
Hör demoner i mitt inre dess viskning gör mig varm
Som lockar mig mot döden men jag reser mig ändå
Jag hatar hela världen som levande får gå

Jag brinner jag drunknar
Så ensam i mörkret mot ett slukande hav
En tomhet så hjälplös
Så ensam mot en väntade grav

Brinner längtar tårar fyll min själ
Det svartnar mitt inre för evigt farväl
Tomhet värm mig mot ett slukande hav

Vildjursjakt
Mot en nattsvart himmel tändes en bål
Skallgång tättnar av glimmande stål
Inombords nåt som inte vill dö
Dömd till att brinna vid svartaste sjö

Vilddjurs vrede smärtar ben
Den utan synd på den förste sten
Fast gammal man ger ingen tröst
Eld och lågor släcker törst

Vore min hand så fri och stark
Så föll den förste sten mot mark
Men bunden är min tro och råd
Den första stenen allt för hård

Ur törstande sång kom en första stöt
Synen skymd utav blodet blöt
O fader se din sargade son
Från vilddjurs vrede vill långt härifrån

Förlåt mina synder men hungrig gått
Ett gammalt bröd är mitt enda brott
Någon piskar slår strör salt i sår
O Fader lindra det straff jag får

Det smärtar ont att inte levande gå
Vill sona mitt brott men leva ändå
Min rätt till liv vill jag slå vakt
Men har blivit snärjd i en vilddjursjakt

Moders barm
Två skuggor sågs komma med knytet uti arm
Skuggor stal ett liv från moders barm
En varg vittrar föda vildsvin vittrar kött
I en månklar natt låg ett barn i tron var dött

En moders tysta flykt från en hövdings skarpa syn

Fåglar flyger hungrande i skyn
Ett hjärta slår så hårt ser rädslan i hennes gång
I natt är hennes vandring så lång

Hon känner sorg av den hon höll
Över borg när hon föll
Vredgat ont finns ingenting
Allt är tomt runt omkring

Söker kraft i sin själ
Av det hon haft minns den väl
Vredgat ont finns ingenting
Allt är tomt runt omkring

Men hoppet som styrka gav henne mod
Att vandra i kylan så trött
Av vargar som ylar hörs törsten av blod
Att finna det liv som hon fött

I vilddjurs djupa spår i tysthet tog sig fram
Vargar slet i kött i barnaben
Skräck i hennes syn av vilddjurs stora stam
Barn så naket livlöst låg på sten

Skrivet i mitt blod
En sköld mot min skuldra, ett svärd så fyllt av sorg
En brynja utav völund är allt jag äger från min borg
En här från okänt mål, ett folk som ingen sett
Min tron besatt av våld, jag söker hämnden kräver rätt

Mina bröder drick ert mjöd, tag en oskuld till er mö
Ack så ädel är din skörd, hungrar liv, hungrar död

Runt Hugins svarta hals, ett ark som Oden sänt
Skrivet i mitt blod mitt arv som ondskan vill ha bränt
Förneka mig mitt arv, förneka mig min tron
När natten gryr till dag, så står jag där med här vid bron

När elden lagts till ro, när flammor nåt sin höjd
Och hjältar går på bron vår stolta borg är fri och röjd
Då vilar åter svärd, en kvinna till var man
Sköld i åter glans heder åt mitt folk vi vann

Två världar
Jag såg din hand ett rop på hjälp
Men jag var alltför feg alltför rädd
Såg din blick så sakta dö
I tusen eldars sken så vilsen sedd

Om jag bara tog mig mod
och gav dig stöd så att du fick tag
Som änglar älskade där vi stod
Som två hjältar i ett slag

Den ene brinner för en glöd
Som den andre vet är död
Under sol som färgats röd
Den ene bränner vill bli hörd
Den andre älskar vill bli rörd
Under sol som färgats röd

Bundna är våra händer kan du se
Känner du min sorg och min törst

Så fri är våran tanke men ändå låst
Vem bär nyckeln till vår själ i vårt bröst

Lyckan kommer lyckan går
Vem kan tyda det vi får
Att få älska vi förstar
Det är ensamt där vi går

Tusen tårar fallit mången sten jag stött
Blickar gömda ensam glömda orden jag har nött

Så orättvis är världen medan andra ser den skön